

§. 3. Crassa est Aqva non Absolutè, sed comparatè, terrâ enim tenuior, crassior verd aere. Si enim terrâ crassior esset quomodo piscibus cederet? De qvibus David Psal. 104. 25. & 26. Ipsum mare tam magnum & dilatum est spatiis: Ibiqueptilium & nullus numerus animantium parvorum cum magnis, Ibi naves ambulant & Cetus, quem formasti ludendo in eo.

§. 4. Mutabilis aqua est; ratione enim Solis vel accessus, vel recessus modò calida est modo frigida, modo tepida: Estq; etiam pro ratione fundi vel impura, vel pura: Quemadmodum enim reliqua Elementa nobis impura sunt relicta, ita & aqua: Si autem datur alicubi purum Elementum aquæ, verisimile est reperiiri ubi & maxima est ejus copia, & maximè tum ab aëre tum à Terra distat, ut in profundo mari, ubi aquam non ut in summitate esse falsam testatur Philosophus cum aliis, Arist. s. 23. probl. prob. L

§. 5. Motum Aquæ quod concernit, isti attribuimus simplicem, qui fit per lineam rectam, ita ut semper ad medium deferaatur. Hic autem quia de motu agitur, queritur an Fluviorum motus, qui fiunt per meandros & anfractus, sint naturales? Respondemus, quod sint partim naturales, quia ab Aquæ gravitate ob quam in loca decliviora defluit, proveniunt: partim vero non, quia naturalis aquæ motus, cum sit rectus, debet esse brevissimus, fluviorum tamen in mare decurrentium motus longo itinere & sinuosiss conficitur anfractibus. Vide de his F. C. d' Abra de Raconis. Disp. de Elem. l. 3. Disp. 2.

§. 6. Quemadmodum Aer putredine, sed analogicè sic diatè pro ratione accidentium afficitur, ita & aqua: sed vitium hoc potissimum oritur ex Terræ fundo impuro, vel cum planè don movetur, ut dicit Ovidius l. i. de Ponto.

Cernis ut ignavum corrupunt otia corpus,

It capiant vitium, ni moveantur aquæ.

THEMÀ III.

Causa efficiens Aquæ est Deus, quionia creavit & conservat.

B

Mater